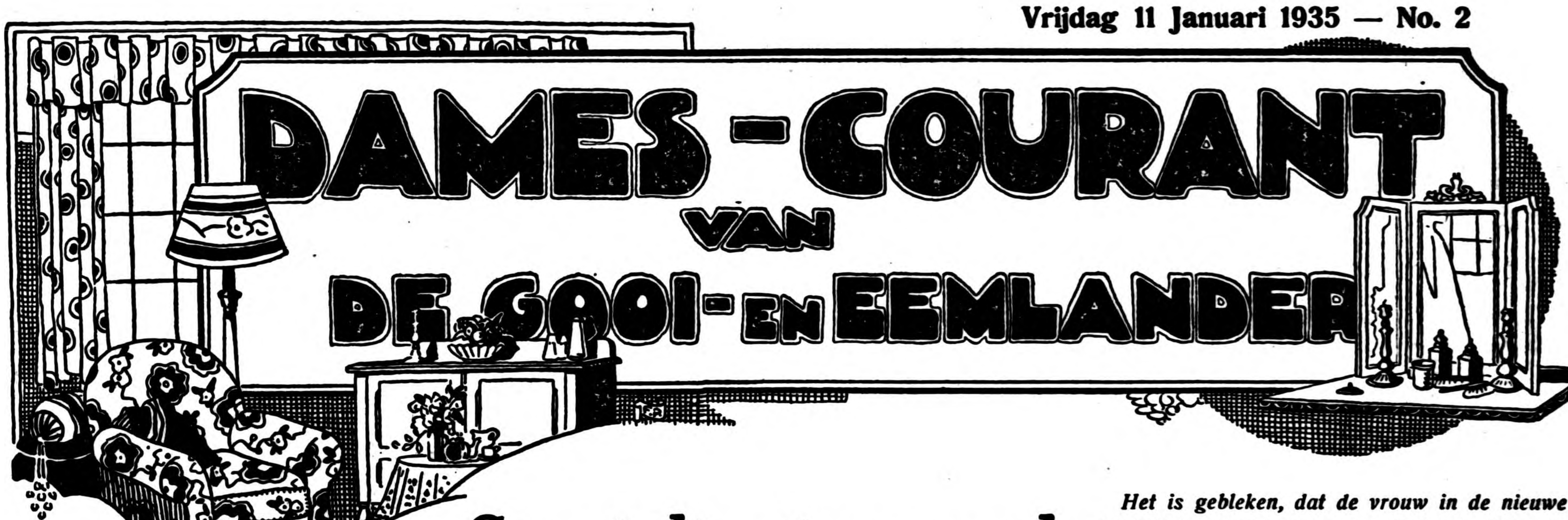
Vrijdag 11 Januari 1935 — No. 2

Specialisatie overal

Maar in de huishouding.....

WE zijn allen reeds lang er van overtuigd, dat „liefhebberij" en „dilettantisme" bij ernstige kwesties niet meer in aanmerking komen. Zelfs de „all-round-man" en de „all-round-woman", de persoon dus, die — zooals we dat huiselijker uitdrukken — „van alle markten thuis" is, heeft nog maar een schijn van kans. Men eischt voor ieder vak een specialist of een specialiste. Dagbladen en andere periodieken laten hun politieke artikelen door een politicus schrijven, hun literaire rubrieken door een literator verzorgen en zij betrekken hun opstellen over bouwkunst, over de natuur, over het vliegwezen en over de zwemsport van menschen, die op dit gebied hun sporen reeds verdiend hebben. Van kinderverzorgsters wordt geëischt, dat zij een kraamdiploma of een onderwijsacte bezitten en bij het zoeken naar een goede kracht voor „social work", gaan die sollicitanten voor, welke zich op een school voor maatschappelijk werk bekwaamd hebben. Wat is daar tegen? Niets natuurlijk. Integendeel. De overgang is niet prettig omdat er noodzakelijk slachtoffers vallen, zooals bij iederen overgang slachtoffers zijn, maar ergens moet toch een aanvang worden gemaakt en het komt in de eerste plaats het werk zelf en in de tweede plaats de gemeenschap ten goede wanneer ieder, die arbeid verricht, goed beslagen ten ijs komt, al mag daarbij niet uit het oog verloren worden, dat het allergunstigste resultaat wordt verkregen door menschen dáár te plaatsen, waar zij noodig zijn en waar hun beste eigenschappen volmaakt tot uiting en tot hun recht komen.

Er is dus overal specialisatie, behalve.... behalve in de huishouding!

Op dit groote, uitgestrekte terrein vindt men een bonte verzameling van uitstekende, goed willende, middelmatige, onverschillige en slechte krachten en er is niemand, die de onvoldoende kracht verwijdert en haar den toegang tot het terrein ontzegt zoolang zij niet beter onderlegd is. Niet altijd is dit zoo geweest. Er was een tijd, dat dit terrein werd ingenomen door uitsluitend bekwame krachten. Niet dat een honderd jaar geleden iedere vrouw blaakte van lust en ijver in huishoudelijke bezigheden! Maar zij was wel gedwongen zich er mee op te houden omdat niemand anders zich er mee bemoeide. Als zij niet inmaakte, bleven de provisiekasten leeg. Als zij geen brood bakte, kwam er geen behoorlijke maaltijd op tafel. Als zij niet waschte, bleef het linnen vuil. En als zij niet naaide, konden de huisgenooten geen kleeren dragen. De dochters, zelfs al in hun jongemeisjesjaren, moesten meehelpen, en al zullen lang niet allen dit met animo gedaan hebben, zij deden er toch de noodige kennis en routine bij op, zoodat als ze eenmaal zoo ver waren, dat ze trouwden en een eigen gezin te onderhouden kregen, zij een volleerde huisvrouw mochten heeten.

Langzamerhand werd dit echter anders. Wasscherijen, confectie-ateliers en conservenfabrieken namen een deel van de taak der huisvrouw over, zoodat deze voortdurend meer vrijen tijd werd gelaten. Hulp van de dochters was niet meer noodzakelijk en in plaats dat dezen na hun schooltijd werden thuis gehouden om moeder te assisteeren, ging men zoeken naar bezigheden buitenshuis. En tot op heden is dit zoo gebleven. De huisvrouw kan haar taak nu meestal wel alleen af en haar dochters blijven verstoken van de vakkennis, die zij toch bezitten moeten wanneer zij zelf eens huisvrouw zullen wezen. Want de huishouding mag nog zoo vereenvoudigd zijn, als aan het hoofd er van niet een vrouw staat met den juisten kijk op alles wat zich voordoet, loopt de boel vroeg of laat spaak. Natuurlijk, de wereld zal daardoor niet vergaan, zoo min als zij vroeger vergaan is toen in de dagbladen de rechtbankverslaggever ook de politieke of de kunstrubriek volschreef en toen pas geboren babies verzorgd werden door bakers in plaats van, zooals nu, gediplomeerde kraamverpleegsters. Maar wat minder is het ook al erg genoeg, want huiselijke twisten, die er het gevolg van zijn, kunnen een overigens goede en harmonische samenleving langzaam maar zeker vernielen. Liefde is maar ten deele blind en zelfs het geduld van den meest beminlijken echtgenoot heeft zijn grenzen. Bovendien is het niet efficient en in onzen tijd, waarin bezuiniging geboden is, getuigt het niet van doorzicht wanneer bij het streven naar specialisatie de huishouding wordt voorbij gegaan.

Echter: beter laat dan nooit. Gesteund en terzijde gestaan door de overheid gaat men trachten de huisvrouw, die met haar geringe vakkennis en verminderde inkomsten soms wel heel erg in 't nauw wordt gedreven, nog datgene bij te brengen, wat zij eigenlijk reeds lang behoorde te weten. De in November j.l. door den minister van Sociale Zaken geïnstalleerde „Commissie in zake huishoudelijke voorlichting" heeft ten doel de door de crisis getroffen huisvrouw door voorlichting in den meest uitgebreiden zin van het woord, een maximum-profijt van haar uitgaven te doen verkrijgen, welk doel verwezenlijkt zal worden door kook- en naaicursussen, demonstraties, tentoonstellingen enz. enz. Resultaten zijn natuurlijk nog niet bekend. We hopen van harte, dat zij niet zullen uitblijven en dat onder deze resultaten ook dit zal zijn: dat men heeft ingezien, dat er aan de vakkennis der Nederlandsche huisvrouw nog heel wat ontbreekt, hetgeen men voor de toekomst zal ondervangen door reeds op de lagere school de meisjes theoretisch en practisch met de voornaamste huishoudelijke bezigheden vertrouwd te maken. Nu de leerplicht tot veertien jaar is uitgebreid zal daarvoor zeker gelegenheid te vinden zijn. Voorkomen is beter dan genezen, ook hier. De gezinsmoeder zal het niet gemakkelijk vallen tijd te vinden om naar kook- en naaicursussen, naar demonstraties en tentoonstellingen te gaan, en al even weinig gemakkelijk zal het voor de docenten en demonstranten zijn om bij de huisvrouw, die zit vastgeroest in haar eigen methoden, nieuwe ideeën ingang te doen vinden. Met het meisje, dat nog onder den leerplicht valt, is dit alles anders. Zij heeft volop den tijd, haar ambitie wordt geleid door nieuwsgierigheid en ijverzucht, en vooroordeelen en een „eigen meening" houdt zij er nog niet op na, zoodat het onderwijs zonder twijfel vruchten zal afwerpen.

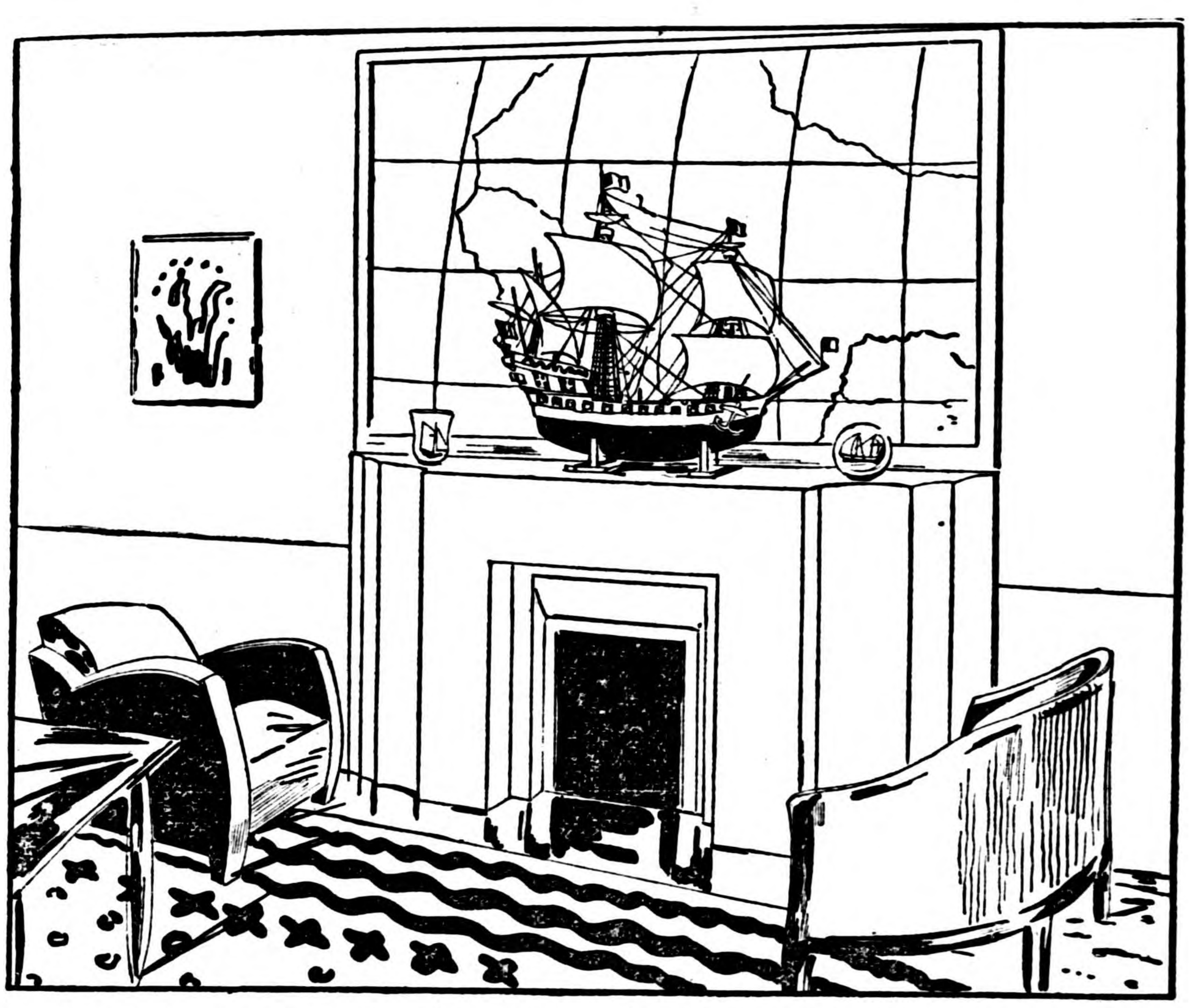
Misschien wordt het dan nog wel eens zoo, dat we kunnen zeggen: Specialisatie overal — óók in de huishouding!

Het is gebleken, dat de vrouw in de nieuwe industriëele wereld een economische factor van onafzienbare grootte is geworden. Wat als massa-artikel geproduceerd en in de warenhuizen opgestapeld wordt, moet door de vrouw worden gekocht, wil de industriëele economie zich staande houden.

Richard Huelsenbeck.

De sterkste tegenstander van de vrouwelijke ontwikkeling is niet de man met zijn mannelijk verkeerde meening omtrent de vrouw, doch de heftigste tegenstander is het vrouwelijk gevoel van minderwaardigheid, het gevoel op zich zelf niets te zijn, doch pas door man en kind iets te worden.

Walther von Hollander.

Hulde aan onze kranige vliegeniers, die zonder veel omslag zeeën en oceanen over trekken. Maar onze dappere zeevaarders mogen we toch ook niet vergeten en daarom zien we in sommige huizen op den schoorsteen een fraai schip met blanke zeilen en dito touwwerk tegen een achtergrond van zacht, diep blauw, gevat in landruggen en landstrooken van een neutrale, geel-bruine tint. Het staat een beetje excentriek, dat is waar, en bepaald „gezellig" zal deze decoratie ook niet aandoen, maar wie een groot huis met genoeg kamers bewoond, kan zich de luxe van een „excentrieke kamer" wel veroorloven.

Een groote gebeurtenis eischt

MEN is geneigd te meenen, dat in dezen crisistijd van een „groote gebeurtenis", in de uitgaande. wereld althans, weinig of in 't geheel geen sprake zal zijn. Doch men zou zich hierin deerlijk kunnen vergissen. Een schoonheids-specialist moet eens gezegd hebben, dat 't hem nooit beter ging dan in tijden van economische depressie, een uitspraak die ons aan 't peinzen zet en ons doet vermoeden, dat de vrouw dan toch méér levenskunstenares is dan we eigenlijk van haar wel gemeend hebben. Redeneert zij dan niet: „Minder inkomsten, minder uitgaven."? Het schijnt zoo. Háár conclusie is dan blijkbaar: „Waar we leven in een grauwe periode van moeilijkheden en zorgen, moeten we er door allerlei plezierige dingen den moed probeeren in te houden!" En zoo zien we dan, dat zij die er het geld voor bezitten, zich verdiepen in de nieuwe avondmode zoodra er een bijzonder feestconcert, een belangrijke tooneelpremière, een mondaine soiré of een andere „groote gebeurtenis" op het programma staat. Of de avondjapon van vorig jaar nog mee kan, of zij door een kleine verandering hier of daar nog heel goed presentabel is, zijn kwestie waarover niet eens gedacht wordt. Men wil van de „groote gebeurtenis" volle honderd procent genoegen beleven, en minstens vijftig procent daarvan schuilt in het uitzoeken en bepeinzen van een nieuw toilet en zijn talrijke bijkomstigheden.

Over het avondtoilet in „grooten stijl" valt heel wat te vertellen, maar één ding hebben alle robes en mantels gemeen: ze zijn betooverend en doen denken aan de duizend-en-een-nachtsprookjes. Wie dan ook wel eens een modieuse avondjapon van nabij heeft gezien, en vooral wie haar met gratie heeft zien dragen, zal er zich geenszins meer over verbazen, dat een dergelijk kleedingstuk een vrouw in een zoo verrukte stemming kan brengen, dat ze er zorgen, moeilijkheden, tegenslagen en heel dien deprimeerenden crisistijd door vergeet.

Met de jaren heeft de mode een heel ander karakter gekregen. Niet alleen vertoont zij andere lijnen, maar zij is tevens meer „voorbeeld" geworden in plaats van „dictator", zooals zij vroeger — en niet ten onrechte! — genoemd werd. Dwingen en eischen doet zij niet meer. Zij geeft de vrouw volop gelegenheid zich op een eigen manier te kleeden, op de manier, die voor haar de beste, de voordeeligste moet blijken te zijn. Zijn de resultaten weinig bewonderenswaardig, dan ligt de schuld bij de vrouw zelf, niet meer bij de mode, terwijl de bemerking dat de mode zich alleen maar bekommert om de jeugdige en volmaakt gebouwde persoontjes ook niet meer opgaat. De mode biedt thans „voor elck wat wils".

Wat biedt de mode voor de avondkleeding? In de eerste plaats een bijzondere rijkdom van weefsels: faille, taffetas, glanzend en mat satin, effen en geïmprimeerd fluweel, kant, lamé, crèpe romain, crèpe de chine, mousseline de soie, cellophane en nog heel veel meer. De stof waarnaar in den winkel het meest de bewondering uitgaat, is nog niet „de" stof voor degeen, die haar om deze bewondering koopt. Men moet een weefsel niet beoordeelen naar het effect, dat het maakt op de hand, maar men moet zich afvragen of het wel geschikt is voor het figuur. Gepailletteerde weefsels bijvoorbeeld, evenals lamé- en brocaatstoffen, vragen een onberispelijk slank figuur omdat gepailletteerde, lamé- en brocaatstoffen nooit gedrapeerd worden, maar het lichaam vrij nauw omsluiten en de lijnen er van dus scherp accentueeren. Nemen we een ander voorbeeld: taffetas is buitengewoon mooi en maakt een vlot effect, maar alleen de groote en slanke vrouw kan zich er in kleeden omdat taffetas breed en „vol" maakt, waardoor een klein en een gezet persoontje er gedrongen in zou lijken. Hetzelfde geldt voor de kleuren. Niet wat op de hand mooi is moet den doorslag geven, maar het feit of het zich aanpast bij ons figuur en onze teint. Lichte kleuren kunnen over 't algemeen door bijna alle vrouwen, die een goed figuur hebben, gedragen worden. Het te groote en te slanke vrouwtje, evenals de vrouw, die alle moeite doet om iets van haar gewicht kwijt te raken, dienen voorzichtiger te zijn. Zij moeten hun aandacht meer geven aan de minder opvallende kleuren, die daarom nog niet minder mooi behoeven te zijn. De allerlaatste modekleuren zijn voor haar „geknipt". Het zijn grijs en violet in een zachte, bijna schuchtere nuance. Er is nog een belangrijk punt, waarmee men bij de keuze van een kleur rekening moet houden. Bijna alle kleuren veranderen namelijk bij kunstlicht. Denkt u er dus aan, mevrouw, om bij het koopen van stof voor een avondrobe of een avondweefsel met het weefsel niet naar de voordeur van den winkel te loopen om de kleur er van te onderzoeken bij daglicht, zooals we doen met de stoffen voor een mantelpakje of een sportjurk, maar houdt de tule, het kantweefsel of het fluweel juist onder het volle lamplicht, want bij lamplicht zal de stof gedragen worden en geen enkelen keer bij daglicht.

Van links naar rechts een avondmantel van satin met vossenbont; schuin daaronder een avondmantel van velours met een colsjaal en mouwbracelets van luchtig bont; daarnaast een robe van crèpe satin met incrustaties van lamé; tot slot een robe van fluweel met incrustaties van kant en garneering van bont.

„La Mode Francaise"

een toilet in „grooten stijl"

Behalve het reeds genoemde grijs en violet scharen zich in het kleurenrijk voor de avondmode nog de volgende tinten op den voorgrond: blauw in talrijke nuances vanaf marine tot waterblauw, rose vanaf geraniumrose tot fondantrose, wit en zwart. Daarna komen nog rood, behalve echter het „knalrood", dat schijnt te hebben afgedaan, brons en mosgroen en het nog jonge „tulipe noire", het zeer donkere, zeer diepe bruinachtige paars.

De meeste avondrobes zijn in één kleur gehouden en zij, die niet in één tint gehouden zijn, toonen een combinatie, waarvan de volmaaktheid getuigt niet alleen van smaak, maar ook van aandachtige en nauwgezette keuze. Wit en zwart is een veel voorkomende combinatie. Een zwart fluweelen robe heeft bijvoorbeeld een pas met korte, ballonvormige mouwen van witte kant. Een andere robe van zwart satin heeft een écharpe van wit satin, aan de voorzijde van het décolleté vastgehecht met een strass-ornament. De uiteinden van de écharpe vallen over de schouders langs den rug en vormen een soort sleepje. Een robe van witte taffetas ziet er heel opmerkelijk uit met een rand van zwarte pailletten langs het bootvormige décolleté en een ceintuur van dezelfde pailletten in de taille. Zwart en zilverlamé, zwart en goudlamé, zwart en oudrose, wit en zilverlamé zijn eveneens schitterende combinaties, die de schoonheid van beide kleuren onderstrepen. Hoe staat het nu met de décollecté's, welke aan de robe een geheel apart cachet verleenen? Meerdere malen wordt deze vraag gesteld omdat zij een intregeerend onderdeel van de moede uitmaken. Moet men nog steeds een „gebeeldhouwden" rug en mooie armen hebben om een avondjapon te kunnen dragen? Volstrekt niet. Niet langer meer behoeft een vrouw 'n absolute „schoonheid" te zijn om in avondtoilet furore te maken. Het succes van haar verschijning in avond-toilet hangt nu af van zelfkennis, die leiden zal tot de juiste keuze. Want we zeiden het immers al: een dictator is de mode thans niet meer, dwingen en eischen doet ze niet; ze stelt volop de mogelijkheid zich naar eigen inzicht en naar persoonlijke behoeften te kleeden. We zien bescheiden en simpele décolleté's en we zien décolleté's, die.... enfin, die er zijn mogen.

„La Mode Française

Van links naar rechts: een robe van crèpe satin met strakke ceintuur en ronde bontgarneering; daarnaast een princesserobe van fluweel met schouderlussen van satin; vervolgens een japon van crèpe de chine met gefronsde volants; tot slot een sleepende avondmantel van laken met wijde zakmouwen en groote bontcol.

En hetzelfde kan men zeggen van de armbekleeding, die soms geheel ontbreekt, soms ten deele en soms „overvloedig" aanwezig is. In verband met dit laatste wijzen we op de wijde pagodemouwen, die sinds het huwelijk van de lieftallige Marina van Griekenland, waarbij zij een bruidsjapon met pagode-mouwen droeg, heel populair zijn geworden. Een japon van zwart fluweel heeft bijvoorbeeld pagode-mouwen van zilverlamé, een robe van oud-rose satin heeft pagode-mouwen van zilverlamé.

Bij een avondjapon in grooten stijl behoort natuurlijk een avondmantel, die voor de japon niet onder doet. Het is allerminst een bezwaar om een chiquen bontmantel van petit gris, nerz of seal, die men ook 's middags draagt, over een fraaie avondrobe aan te trekken, maar het moet dan ook werkelijk een chiquen mantel zijn. Ieder begrijpt wel dat een korte of driekwart bontjas met groote houten of lederen knoopen, met een ceintuur in de taille en groote zakken op de heupen, geen passend kleedingstuk is voor een avondjapon, die met zorg en toewijding gekozen is. Hetzelfde kan men zich voor gezegd houden waar het de capes en pelerines van bont betreft. Een cape van petit gris, mol, seal, nerz en dergelijke, is een waardige compagnon voor de avondrobe; de cape van astrakan of caracul moet alleen maar gehouden worden voor de robe-manteau en het wollen tailor-made.

Er zijn echter van die gelukkige stervelingen, die alles in de puntjes kunnen hebben en die even gemakkelijk een kostbaren avondmantel bij een even kostbare avondjapon koopen als de minder met aardsche goederen gezegende een paar nieuwe handschoenen bij het nieuwe completje.

De ouderwetsche lange avondmantel is weer volkomen in eere hersteld, zelfs de stoffen ervoor doen denken aan den tijd, waarin onze moeders en grootmoeders naar „groote gebeurtenissen" gingen. Mantels van ottoman en zwaar moiré zien we nu de luchtige avondjaponnen bedekken en op een modeshow zagen wij een mantel van zware, kostbare zijde, die geheel bestikt was met soutache in fraaie figuren. Het kon zóó een stuk zijn uit de antieke kamferkist van grootmama. Ook fluweel en satin en zelfs taffetas zien we tot avondmantels verwerkt en het is bijna onnoodig te zeggen, dat zij voor dezen tijd rijkelijk met bont zijn gegarneerd. Echter niet tè rijkelijk. Dat overdaad schaadt, schijnen de modescheppers zich dit seizoen vele malen te hebben voorgehouden. — Prachtig luchtig bont zien we aan de avondmantels. Hermelijn, witte, zilver- en blauwvos zijn voor de gelukkigen met een ongelimiteerd kleedgeld. Geverfd konijn zal den avondmantel moeten sieren van 't vrouwtje, dat het bescheidener moet aanleggen. Kortere manteltjes zien we van glinsterende loovertjes, meer geschikt voor jonge, frêle meisjes, en iets geheel nieuws is de cape-sjaal van fijne wollen kant. Men beweert, dat deze nouveauté de lange avondmantels op den duur wel zal verdringen, niet omdat een avondmantel zooveel kostbaarder is, maar omdat een lange avondmantel het noodig maakt, dat de draagster zich er statig en voornaam mee beweegt, en dit zou niet erg strooken met het karakter van de moderne vrouw, aan wie alles vlot en beweeglijk is. Wat hiervan bewaarheid zal worden? Wachten wij af en houden wij 't oog op beide kleedingstukken gericht. Thans nog een enkel woord over de „ditjes en datjes", die het avondtoilet „af" maken. In de eerste plaats de corsages, juister gezegd de bloemen, want de corsage is niet meer de eenige plaats, waarop we een toef of een guirlande zijden of fluweelen bloem zien aangebracht. We zien ze ook in de taille, op den schouder, ja zelfs op den rok. Bloemen van zilver- en goudlamé schijnen de voorkeur te bezitten en laten zich dan ook met welhaast iedere tint combineeren.

Nog altijd vraagt de avondjapon lange handschoenen. Vooral fluweelen handschoenen staan zeer in de gunst en opvallend is de combinatie zwart fluweelen handschoenen en een witte robe. Bijoux zijn bij het avondtoilet volstrekt niet onontbeerlijk, maar soms kunnen zij toch een verschijning juist die „finishing touch" geven, waaraan deze nog juist behoefte had.

Gehaakte meisjesmutsen

Een onzer lezeressen verzocht ons een patroon te willen geven voor een mutsje voor meisjes en bakvischjes. Aan de hand van onze afbeelding gaan we dan de daarop voorkomende modelletjes bespreken We beginnen met het mutsje van het kleintje, dat gedacht is van twee kleuren en van twee soorten wol, bijvoorbeeld donkerblauwe wol voor het kapje en bleu voor den rand en den band over het kapje en het pomponnetje aan de voorzijde, die alle van angora kunnen zijn.

Het bolletje wordt in het midden opgezet met drie kettingsteken, die tot een ring zijn verbonden, waarna in het rond wordt gehaakt met vaste steken, hier en daar meerderend (door twee steken in één steek te haken) zoodat het werk bolvormig wordt. Is het kapje wijd genoeg, dan haken we verder zonder meerderen tot de juiste lengte is bereikt. Het mutsje moet flink over het hoofdje heen sluiten, tot ongeveer even op de oortjes.

De rand en de band kunnen gebreid worden in den zandsteek, d.w.z. 1 recht, 1 averecht en in elken toer verspringen. Wie het mutsje liever geheel haken wil, kan den rand en den band natuurlijk ook met den vasten steek haken. De rand wordt ongeveer 8 c.M. breed, de band 6 c.M. Eerst wordt de band aangebracht, waarvoor alleen de uiteinden op de muts worden genaaid. Hier overheen komt de rand, waarvan de tezamen genaaide uiteinden onder een pompon worden verborgen.

Het baretje, dat heel geschikt is voor bakvischjes en er toch eenvoudig uitziet, wordt ook van twee kleuren wol gehaakt. De tweede kleur is dan bestemd voor de strepen langs den rand, die kunnen worden uitgevoerd in angora, wat wel aardig staat.

Ook vóór deze muts worden drie steken opgezet, die tot een ring gesloten worden, waarna we vaste steken haken met hier en daar meerderen. We meerderen hier echter wat vaker omdat de bol veel platter wordt dan bij het vorige mutsje het geval is. We bekommeren ons voorloopig dan ook heelemaal nog niet om den entrée van het mutsje. We maken alleen een even opbollend rond kleedje, dat wel een omtrek mag hebben van ongeveer 90 c.M. De laatste 5 toeren worden gehaakt in 2 toeren angora, 1 toer gewoon en 2 toeren angora. Dan gaan we hier en daar weer minderen, en nogal vrij sterk ook tot de entrée is bereikt. Vervolgens haken we eerst langs de eene helft van rechts naar links en van links naar rechts twee toeren en daarna langs den geheelen omtrek nog drie toeren De rand, die aan één kant iets breeder is, valt dan van achteren.

Zoo noodig kan door den laatsten toer angora laiton geschoven worden.

Gewetensvragen

De huisvrouw is de consumente bij uitnemendheid.

In het Maandblad van de Nederlandsche Vereeniging van Huisvrouwen lezen wij van de hand van mevrouw A. E. Talens—Ebbens een aantal vragen aan de huisvrouwen, ernstige vragen, die wel eens terdege overdacht mogen worden.

Huisvrouwen — aldus mevrouw Talens—Ebbens — beseft gij wel voldoende dat ge als consumente-bij-uitnemendheid goeddeels verantwoordelijk zijt voor de maatschappelijke productie en distributie;

dat ge deze door uw vraag bewust moet leiden om niet door haar aanbod onbewust te worden verleid;

dat ge door het koopen aan de deur den gevestigden winkelier schaadt;

dat ge door het steunen van cadeaustelsel en afbetalingssysteem het succes van den reëelen fabrikant en handelaar steelt;

dat ge door op „koopjes" te loopen onedele concurrentie kweekt;

dat ge door uw vraag naar surrogaat en namaak schade doet aan de productie van het echte en oorspronkelijke;

dat ge door gebrek aan warenkennis den prutser een kans geeft ten koste van den soliden vakman;

dat ge door ondeskundige waardebepaling fabrikant en handelaar tot onbeteugeld winstbejag verleidt;

dat ge door gebrek aan samenwerking tot een chaotische productie en distributie noodzaakt;

dat ge door onredelijke of onnadenkende veeleischendheid tot wreede, natuur- en geestverkrachtende productie aanleiding geeft;

dat ge door te koopen wat ge niet noodig hebt, kunstmatige behoeften en dus willekeurige productie verwekt;

dat ge door te bezuinigen op dat, wat ge wèl noodig hebt, aan redelijke behoeften en dus aan redelijke en geregelde productie te kort doet;

dat ge door bezuiniging-zonder-onthouding het goedkoope over het goede, het middelmatige over het beste doet zegevieren;

dat daarom in tijden van malaise versobering ver boven bezuiniging gaat?

Over eieren

Gekneusde eieren.

Om een ei, dat gekneusd is te beletten uit te koken, strooit men wat zout over het gekneusde gedeelte. Ook kan men een weinig azijn aan het kookwater toevoegen.

Kalkeieren koken.

Kalkeieren willen onder het koken wel eens barsten. Om dit te voorkomen heeft men slechts met een scherp voorwerp een klein gaatje te maken op het hoogste punt van het luchtkuiltje in de buitenschaal. Het luchtkuiltje kan men gemakkelijk vinden door het ei tegen het licht te houden.

Eischijfjes als versiering.

Als men schotels wil versieren met schijfjes harde eieren, is het noodig, dat deze zuiver gesneden zijn. Om dat te verkrijgen moet men eerst het mes in koud water nat maken.

Spiegeleieren bakken.

Bak spiegeleieren niet te lang en haal ze uit de pan voordat het eiwit hard is geworden Als het eiwit zoo hoornachtig is heeft het alle voedsel verloren en is slecht verteerbaar geworden.

Ei in de soep.

Om eierdooier zonder schiften op te lossen in heete soep, mengt men den eierdooier onder zachtjes kloppen eerst aan met enkele eetlepels van de soep, waarna dan het geheel onder flink roeren door de overige soep wordt gemengd.

Elken dag wat anders

Zaterdag: Bruine boonen met spek en gebakken uien — vruchtensoep.

Zondag: Kerrysoep — gevulde kalfsborst, schorseneeren, aardappelen — blanc manger.

Maandag: Zuurkoolschotel, aardappelpurée — griesmeelpudding met abrikozen.

Dinsdag: Varkensschijf, zoete appeltjes, aardappelen — drie in de pan.

Woensdag: Gevulde selderijknol met aardappelkoekjes — rijst met pruimen.

Donderdag: Stamppot van snijboonen met rookworst — appelbeignets.

Vrijdag: Magere groentensoep — gebakken visch, andijviesla, aardappelen met botersaus.

Gevulde selderijknol.

4 kleine selderijknollen, 300 gram varkensgehakt (ook wel half varkens- en half rundergehakt), wat peper, zout en nootmuskaat. 1 flinke snee brood zonder korst ongeveer 2 d.L. jus, niet te mager.

Snijd de geschilde selderijknollen in gelijke helften en kook ze gaar in ruim water met zout (ongeveer een ½ uur).

Maak intusschen het gehakt aan met het in water of melk geweekte brood, de kruiden en wat zout. Laat het in een pannetje op het vuur onder voortdurend roeren gaar worden (een paar minuten).

Hol de gekookte halve knollen aan het breede eind wat uit, vul ze hoog op met het gehakt, schik ze in een vuurvast schoteltje, giet er de jus over, bestrooi het schoteltje met wat paneermeel en laat het dan in een matig warmen oven ongeveer 20 minuten stoven.

Magere groentensoep.

2 liter water, 10 à 15 gram (1 à 1½ afgestreken eetlepel) zout, 100 gram vermecelli of rijst, 4 d.L. (4 kleine theekopjes) fijngehakte groenten, zooals een wortel, prei, selderij, peterselie, bloemkool, spruitjes en mogelijk ook een handje spinazie, 30 gram (1½ afgestreken eetlepel) boter, 4 theelepels Maggi's Aroma.

Laat in het water met het zout de vermecelli of de rijst door en door gaar worden, zoodat de vloeistof er voldoende door gebonden wordt. Hak of maal de groenten zéér fijn, doe ze in de soep en laat ze een paar minuten mee warm worden. Maak dan de soep af met de boter en de Maggi's Aroma.

WAARMEE MEN OMGAAT....

Schroeivlekken

Strijkijzers zijn gemakkelijke dingen en soms ware redders in den nood. Een verfomfaaide blouse of jurk kunnen ze weer een aanzien geven alsof ze nieuw zijn en als door een onverwachte regenbui ons mantelpakje er onooglijk is komen uit te zien, kunnen de strijkijzers ons helpen deze narigheid weer te niet te doen. Ja werkelijk, strijkijzers kunnen wij niet genoeg waardeeren en wij beminnen ze als onze beste vrienden, behalve.... ach ja, behalve wannneer ze ongewenschte sporen op een mooie blouse, een aardig tennisrokje of een fraai theekleed hebben achtergelaten.

Zooveel mogelijk moeten we schroeivlekken vermijden. Als we iets gaan strijken of persen, strijken en persen we dus maar niet raak, doch we probeeren het ijzer altijd eerst even op een loos lapje, een oud stukje katoen of molton bijvoorbeeld. Is het ijzer zóó heet, dat het gele sporen achterlaat, dan moet het even wat afkoelen tot het oogenblik, dat het alleen zijn plicht doet en anders niet. Het kan echter dan toch nog wel eens gebeuren, dat er een schroeivlek ontstaat, en wanneer dit zoo is, moeten we dadelijk onze maatregelen nemen, want oude schroeivlekken zijn alleen maar uit wit katoen te verwijderen en dan nog heel lastig. Men probeert het in dit geval met bleekwater. Versche vlekken laten zich wegmaken met uiensap, ook uit zijde. Het wegmaken van oude schroeivlekken uit zijde is echter onmogelijk. U merkt het dus, dames: Voorkomen is hier beter dan genezen!